

BIỀN, QUÊ HƯƠNG và Đêm Tối

*(Gởi Bà TUYẾT HỒNG, ân nhân
của những người tỵ nạn ở Thái Lan)*

*Lửa đã cháy trên cánh đồng mục rã,
Rừng đìu hiu phơi trăng lớp xương khô.
Sông đã cạn như niềm tin đã tắt,
Bờ lau xưa, nay rải rác nắm mồ.*

*Biển thôi xanh vì xác thân vùi dập,
Sóng cuồng điên đưa thù hận lên cao.
Đêm uất tan hoang đòi thiếu phụ,
Trôi về đâu hồn những trẻ kêu gào.*

*Đêm phủ xuống tối đen mùa địa ngục,
Lời kêu than bóp nghẹn giữa tim đau,
Mắt thao láo nhìn tương lai bóng tối,
Bàn tay xương quờ quạng giữa u sầu.
Đêm uất hận, đêm thở dài não nuột,
Đêm vô tình đồng lõa với hòn căm.
Đêm dao nhọn ngập sâu từng thân xác,
Đêm ngâm ngùi, ai đó vẫn vô tâm.*

**Để nhớ Hồng Kong,
Những ngày đi cứu người tị nạn.*

Phùng Minh Tiến